

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина України Каськіва Ігоря Богдановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 60, частини третьої статті 61 Сімейного кодексу України

м. К и ї в
5 листопада 2018 року
№ 347-2(II)/2018

Справа № 3-363/2018(5156/18)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого, доповідача,
Лемака Василя Васильовича,
Тулицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина України Каськіва Ігоря Богдановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 60, частини третьої статті 61 Сімейного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин України Каськів Ігор Богданович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення статті 60, частини третьої статті 61 Сімейного кодексу України (далі – Кодекс).

Автор клопотання стверджує про порушення „права на свободу власності та її набуття у відповідності до норм закону“, „принципу непорушності приватної власності“, гарантованих частинами другою, четвертою статті 41 Конституції України, внаслідок застосування в остаточному судовому рішенні у його справі оспорюваних положень Кодексу.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Згідно з пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому

застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців.

Суб'єкт права на конституційну скаргу, стверджуючи про порушення „права на свободу власності та її набуття у відповідності до норм закону“, „принципу непорушності приватної власності“, не погоджуючись із постановою Верховного Суду від 22 червня 2018 року, не розкрив логічного зв'язку між положеннями статті 60, частини третьої статті 61 Кодексу та положеннями частин другої, четвертої статті 41 Конституції України, а отже, не обґрунтував тверджень щодо неконституційності вказаних положень Кодексу, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Крім того, з матеріалів справи вбачається, що остаточне судове рішення у справі Каськіва І.Б. набрало законної сили 26 червня 2018 року. Отже, граничний строк подання конституційної скарги – 26 вересня 2018 року, проте автор клопотання подав її до Конституційного Суду України 3 жовтня 2018 року, тобто поза межами строку, визначеного пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає про наявність колізії між положеннями статті 60, частини третьої статті 61 Кодексу та положеннями частин першої, другої, четвертої статті 41 Конституції України. Однак усунення колізій між положеннями законів є прерогативою законодавця і не належить до повноважень Конституційного Суду України, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд

України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина України Каськіва Ігоря Богдановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 60, частини третьої статті 61 Сімейного кодексу України на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**